

धर्मवक्तावदति शरीरिणां मध्ये मुख्यश्च भार्ययामिथुनीभूयचास्ते ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ अगाधगंभीराधीर्यस्यसः ॥ ९ ॥ नतस्यवीर्यप्रभावंविद्वान् अत
द्वीर्यविद्वान्तस्मिन् निर्जितात्माभिमानिनेजितेन्द्रियोऽहमित्यभिमानवते इतिरुषाक्रोधेनाह ॥ १० ॥ विरुद्धं प्रकर्षेण करोतीति विप्रकृत ॥ ११ ॥ अ
तिवर्तिनं शास्त्रमतिक्रम्य वर्तमानशीलं येनो निषेधंति न निवारयंति ॥ १२ ॥ एषां ब्रह्मादीनामनुध्येयपदाब्जयुग्मं यस्य तम् मंगलमंगलं परमधर्ममूर्ति

चित्रकेतुरुवाच एषलोकगुरुः साक्षाद् धर्मवक्ता शरीरिणाम् ॥ आस्ते मुख्यः सभायां वै मिथुनीभूय भार्यया
॥ ६ ॥ जटाधरस्तीव्रतपा ब्रह्मवादी सभापतिः ॥ अंकीकृत्यस्त्रियं चास्ते गतह्रीः प्राकृतो यथा ॥ ७ ॥ प्रायशः प्रा
कृताश्चापि स्त्रियं रहसि विभ्रति ॥ अयं महाव्रतधरो विभर्ति सदसि स्त्रियम् ॥ ८ ॥ भगवानपि तच्छ्रुत्वा प्रहस्या गा
धधीर्नृप ॥ तूष्णीं बभूव सदसि सभ्याश्च तदनुव्रताः ॥ ९ ॥ श्रीशुक उवाच इत्यत द्वीर्यविदुषि ब्रुवाणे बह
शोभनम् ॥ रुषाह देवी पृष्टाय निर्जितात्माभिमानिने ॥ १० ॥ पार्वत्युवाच अयं किमधुना लोकेशास्ता
दंडधरः प्रभुः ॥ अस्मद्विद्यानां दुष्टानां निर्लज्जानां च विप्रकृत ॥ ११ ॥ न वेद धर्मं किल पद्मयोनिर्न ब्रह्मपुत्रान
तु नारदाद्याः ॥ न वै कुमारः कपिलो मनुश्च येनो निषेधं त्यतिवर्तिनं हरम् ॥ १२ ॥ एषामनुध्येयपदाब्जयुग्मं जग
दुरुं मंगलमंगलं स्वयम् ॥ यः क्षत्रबंधुः परिभूय सूरीन् प्रशास्ति पृष्टस्तदयं हि दंड्यः ॥ १३ ॥ नायमर्हति वैकुण्ठपा
दमूलोपसर्पणम् ॥ संभावितमतिः स्तब्धः साधुभिः पर्युपासितम् ॥ १४ ॥ अतः पापीयसीं यो निमासुरीया हि
दुर्मते ॥ यथेह भूयो महतां न कर्ता पुत्रकिल्बिषम् ॥ १५ ॥ श्रीशुक उवाच एवं शतश्चित्रकेतुर्विमानाद
वरुह्य सः ॥ प्रसादयामास सतीं मूर्ध्ना नग्नेन भारत ॥ १६ ॥ चित्रकेतुरुवाच प्रतिगृह्णामि तेशां पमात्म
नोऽजलिनांऽविके ॥ देवैर्मर्त्या ययत्प्रोक्तं पूर्वदिष्टं हितस्य तत् ॥ १७ ॥

म् सूरीन् परिभूय अज्ञानकृत्वा जगदुरुं यः प्रशास्ति तत्तस्मात् ॥ १३ ॥ ननु हरिभक्तोऽयं न दंडार्ह इति चेत्तत्राह नायं साधुभिः परिसेवितं वैकुण्ठ
स्य पादमूलोपसर्पणमर्हति यतः संभाविता अहमधिक इति कृता मतिर्येन अतएव स्तब्धोऽनघः ॥ १४ ॥ तदेवं स्वयं दंड्यत्वं निश्चित्य तं प्राह अत
इति हे पुत्र यथा भूयो महतां किल्बिषमपराधं न कर्तान करिष्यति तथा याहीत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ पूर्वदिष्टं प्राचीनकर्म प्राप्तमेव ॥ १७ ॥